

Везъ с. м. вязанье: Кинисало е бело Гине Гиниле ле, У дръшки веза зафаща, Гиниле. *B. 93.* Катарина нее тъка, Отишла е на дръшките, У дръшки вез(да) да зафаща. *B. 59. 73.*

Везъ Везувамъ ил. дл. 1) пеленаю: Робника везе мъжко дѣтнце, Та го отнесе на планина-та. *D. 37, 20—21.* 2) вяжу: Ето тебъ руса Стано! Какъ съ везитъ на велигденъ—на добаръ денъ. *M. 5.* Емъ си седить Яна, Шаренъ гергефтъ везитъ. *ib. 229.* Риза везе Мара и уринекъ зафаща *ib. 379.* Три девойки Бугарки; Една-та ми везеше, Втора-та ми предеше. *ib. 504.* Ср. сл. рида. 3) привязываю: Данило вѣзва конътъ си. *Z. 66.* Така походна кѫща са вѣзва за нѣколко колове, които са набиватъ въ земята. *ib. 181.* 4) связзываю: Ние ще да те вѣжеме и ще да та накараме насила да вѣрвишъ слѣдъ назе. *Z. 19.* Вие не смиете да ма вѣзвате и да ма водите изъ градътъ като мечка. *ib.* Пообый го (дѣле-то) какво-годно; не вѣзвай го като злодѣецъ. *L. D. 1869 p. 100.* Иванчо захванаъ да вѣзва бохчи-те. *Z. 258.* 5) чарую, колдую наузами: Ти иди при дѣда Марка и помоли го да ни помогне. Той и самъ е патиль едно време отъ магиосниците. Дѣдо Христо го е „вѣзвалъ“ три пъти. *Z. 131.* Имамъ керка работница Бѣрго предитъ, бѣрго везитъ. *M. 534.*

Везъ (везѣ) Вѣзъ (вѣзѧ): везу, вожу: Ковчеже-то най-мъничко-то, Шо го шест бивола возиши. *D. 25, 33—34.* Стар свекръ иде от долу Кола-та вози за споне. *ib. 81, 11—12.* Млатъ Деспотъ съ возеше, Во две злати кораби Со свои-те синои. *ib. 584.* Тогава почвѣтъ да возиши (кърхъти жито) у дома си, товарищѣ ги на колѣ така. *Pk. 57.* А за такавъ возитѣ имѣтъ нарочни ритлы съ издадени и изострены дръвчета надъ горное ритловище, „рѣжны“ назъваемы. *ib.*

Вѣйка с. ж. Вѣйчица ум. вѣтка древесная, ростокъ: Пу зелена гора какъ вѣряха, Вейки уть гора слушеха, Вейки колку самуковски вѣлма. *D. S. 10, 164—166.* Тояга, коя има на стѣбло си крѣгло изникнали вѣйки, близо надъ коихъ ѹ отсичатъ. *Pk. 83.* Ср. подъ сл. хурка. Дѣверъ откършва двѣ зелени вѣйчици. *ib. 126.* Вѣйки-тѣ отъ сѫщото дърво можахѫ да ми послужатъ найдобрѣ за кошицы-тѣ. *РС. 63.* Такъва бубы, кои-то сѫ начиля да предѣтъ, прѣнеси на особни вѣйки връшинѫ. *D. D. 1871 p. 197.*

Веке 1) нар. сравн. ст. болѣе. Веке що болѣе чѣмъ: Проща-вайте, чѣрни очи, Ви отъ менѣ и аз отъ вази, Че нема веке да ся при-казвами. *D. 75, 14—17.* Ето ти тяшко имание, Веке що можешъ да ношишъ. *M. 64.* 2) союзъ уже: Тога веке с' отделиле млади. *M. 68.* Не съ буде веке що съ стори. *ib. 17.* Хазни-ти да ми харижешъ, Че